

М. І. СЕНЧЕНКО

«КУЛЬТУРНА
РЕВОЛЮЦІЯ»
В УКРАЇНІ,
АБО УПРАВЛІННЯ ДЕГРАДАЦІЄЮ

Київ
Видавництво Ліра-К
2020

УДК 316.4/.6:327.88](477)

С31

Сенченко М. І.

С31 «Культурна революція» в Україні, або управління деградацією. Київ : Видавництво Ліра-К, 2020. 156 с.

ISBN 978-617-7910-39-7

У книжці автор поставив за мету окреслити суть «культурної революції» в Україні у ХХ — на початку ХХІ ст., показати зв'язок між терором 1917–1923 рр. і безкровним геноцидом сьогодення — економічною і фінансовою диверсією та інформаційним вампіризмом.

Письменник розвінчує наступ іудеофарисейської (демонічної) цивілізації, єврейський фашизм, який виховує фанатиків, націлених на знищення всього і всіх, хто їх перевершує духовно й інтелектуально.

У виданні звучить заклик до кожного громадянина України звільнитися від існуючої колоніальної залежності, відчутти персональну відповідальність за свою долю і долю своєї держави.

Для широкого загалу.

УДК 316.4/.6:327.88](477)

ISBN 978-617-7910-39-7

© Сенченко М.І., 2020

© Видавництво Ліра-К, 2020

ЗАМІСТЬ ВСТУПУ

Минуть роки, а може, й десятиліття, і наші нащадки напишуть фундаментальні праці про історію “культурної революції” в Україні у ХХ — на початку ХХІ ст. за ідеологією іудеолібералізму. Історія ця буде багатотомною, оскільки те, що зробила з нашою країною гендлярсько-лихварська і компрадорська еліта під керівництвом сіоністів, які фактично керують США і Заходом, не описати в одному-двох томах.

Автор цього видання поставив за мету окреслити суть проблеми, її витoki й показати зв'язок між терором 1917–1923 рр., і “культурною революцією”, що відбувається нині. Технологія процесів різна, але суть і виконавці — ідентичні. Ймовірно, що ідейні кілери (і не лише єврейського походження) розпочнуть проти мене кампанію під гаслом боротьби з антидемократичними елементами, ініціюючи судові процеси, залякуючи, може, звільнять з роботи, але при цьому неодмінно кричатимуть про антисемітизм на державному рівні. Не виключено, що може бути і навпаки — повне замовчання, жодної реакції на цю книгу, щоб не привертати уваги суспільства до проблеми. Однак я повинен сказати те, що знаю, бо мої знання всіх процесів — від Бога. Мені невідомо, чому він обрав саме мене для їх оприлюднення, але інформація надходить, я її опрацьовую і мушу нею ділитися, тому що безкровний геноцид — знищення населення без застосування зброї, шляхом економічної і фінансової диверсії та інформаційного вампіризму — досяг свого апогею.

Ідейні кілери — найманці з числа політиків, духівництва, інтелектуалів, які зраджують інтереси народу, проститууючи совість і розум. В умовах криміногенного режиму проводиться конкурс на підлість. Що страшніший негідник, то вища його посада і більше можливостей робити зло. Єврейський фашизм виховує фанатиків, націлених на знищення всього і всіх, хто їх перевершує духовно і інтелектуально, хто не втратив здатності мислити й усвідомлювати загрозу мракобісся. У книгах знаменитих сатаністів Кроулі і Лавая неухильно проводиться думка: щоб відірвати людину від Бога й морально розкласти, її треба позбавити піднесеного почуття любо-

ві. Прагнення до цього завжди було головним напрямом розтлінної діяльності ідейних кілерів іудеофарисейської (демонічної) цивілізації в боротьбі з християнством. З розвитком і зміцненням демонічної цивілізації велична християнська етика любові витіснялася, і її місце посідали уявлення про “свободу сексу” і “право” кожної людини потурати своїм низьким матеріальним бажанням. Тривалий час саме в цій частині боротьба іудеїв і масонів проти християнства не мала успіху. І лише наприкінці ХХ ст. іудеофарисейська цивілізація почала брати верх у цій боротьбі, головними інструментами якої є засоби масової інформації й кінематограф.

Епіцентром створення і розвитку іудеофарисейської цивілізації стали Сполучені Штати Америки. Всі сили зла, жорстокості, розпусти і розтління, властиві демонічній цивілізації, втілені в історії США найбільш повно і послідовно.

“Хоч би за що взялися іудеї, все перетворюється на бруд і на пряму свою протилежність, — пише В. Данилов. — Навіть найпрекрасніше, що є в житті людини — сексуальні любовні стосунки, їхня теле- і кіно-індустрія подає тільки у поєднанні з насильством, сексуальними маніяками-вбивцями, монстрами, з божевільям, некрофілією, гомосексуалізмом, мазохізмом, садизмом та іншими патологічними станами психіки людини”.

Коли я розпочав працю над цією книгою, мені весь час спливали на думку слова одного з ідеологів “холодної війни” і засновників Центрального розвідувального управління (ЦРУ) США А. Даллеса: “Посіявши в Радянському Союзі хаос, ми непомітно підмінимо їхні цінності фальшивими й змусимо їх повірити в ці цінності. Ми знайдемо своїх однодумців і спільників у самій Росії. Епізод за епізодом розігруватиметься грандіозна за своїми масштабами трагедія загибелі найнепокірнішого народу на Землі, остаточного, незворотного згасання його самосвідомості. З літератури і мистецтва ми, наприклад, поступово витравимо їхню соціальну сутність, відучимо художників, відіб’ємо у них бажання зображувати, досліджувати процеси, що відбуваються в глибинах народних мас. Література, кіно, театри зображуватимуть і прославлятимуть найнегідніші людські почуття. Ми будемо всіляко підтримувати і піднімати так званих митців, які насаджуватимуть культ сексу, насильства, садизму, зрадництва — одне слово, аморальності.

В управлінні державою ми створимо хаос і безладдя. Непомітно, але активно і постійно сприятимемо самодурству чиновників, хабарництву, безпринципності. Чесність і порядність висміювати-

муться і нікому не будуть потрібні, вони перетворяться на пережиток минулого. Хамство і нахабність, брехня і обман, пияцтво і наркоманія, тваринний страх одного перед одним, зрадництво, націоналізм, ворожість народів і передусім ненависть до російського народу — все це ми будемо тонко й непомітно культивувати, все це розквітатиме махровим цвітом. І лише невелика кількість людей здогадуватиметься чи навіть розумітиме, що відбувається. Але таких людей ми поставимо в безвихідне становище, перетворимо на посміховисько, знайдемо спосіб їх оббрехати й оголосити покидьками суспільства. Будемо спотворювати і знищувати основи моралі. Завжди робитимемо головну ставку на молодь. Станемо розтлівати, розбещувати її”.

Коли було написано ці рядки, “культурна революція” у США вже починала давати свої плоди. Тому А. Даллесу неважко було прогнозувати те, що може відбутися в інших країнах, він добре знав механізми культурної інверсії.

Наведені вище слова А. Даллеса могли б стати епіграфом до життєопису вождів української революції 1992–1998 рр. — організаторів і провідників політики геноциду народу України. Як похмуро констатує А. Зінов’єв, “навіть чи можна знайти в історії людства інший такий приклад, коли частина населення країни з таким завзяттям, майстерністю і успіхом знищувала б свій народ задля корисливих, частіше за все ілюзорних інтересів”.

Проте так відбувається не лише в Україні, Росії чи інших країнах колишнього Радянського Союзу. Апологети культурної інверсії, послідовно керуючись програмними документами А. Даллеса, спочатку випробували так звану критичну теорію на американському народі, виховавши “загублене покоління” 60-х років ХХ ст., відтак експортували свій “винахід” у країни Західної, а тепер і Східної Європи.

Однак ні американський, ні інші народи світу не спромоглися дати достойну відсіч ідейним кілерам культурної революції. Щоправда, нині у США, Західній Європі і країнах колишнього СРСР набирає сили правий рух, який бореться за національні держави, патріотизм, православні сімейні традиції та цінності, проти іудео-фарисейської цивілізації та її сатанинських цінностей. Ревізіоністи Америки і Західної Європи, конспірологи, антиглобалісти, члени таємних організацій Японії (які поклялися знищити Америку за атомне бомбардування Хіросіми та Нагасаки), ісламський світ та багато інших утворюють нову силу, нове інтернаціональне братст-

во, роз'яснюють народам світу гнилу сутність матеріалістичного лібералізму, іудеофарисейської цивілізації. Мине кілька років, і весь світ підніметься проти фінансового інтернаціоналу з його ливхарським капіталом і матеріалістичною філософією, який, потураючи іудеофарисейській цивілізації, невблаганно веде людство до загибелі. Вони не мають жодного шансу на спасіння.

У слов'янських країнах, зокрема в Росії та Україні, більшість людей усвідомила, що деідеологізація — найпотужніша руйнівна ідеологія. Тому жодної деідеологізації бути не може. І суспільство, яке не має національної ідеї та ідеології, приречене на самознищення. На сьогодні жодна партія в Україні не виробила своєї ідеології, лише Всеукраїнська партія “Нова сила” заявила про ідеологічну доктрину “український солідаризм”.

Україна звільниться від існуючої колоніальної залежності (а вона є колоніальною державою) тільки тоді, коли кожен громадянин відчує персональну відповідальність за свою долю, за долю своїх дітей; коли кожна людина, озброєна досконалими знаннями, досконалим світоглядом, буде самодостатньою. Православний світогляд, який визнає богоцентричність світу, арійська ідеологія наших пращурів допоможуть народу України розпочати відродження, звільнитися від доларового зашморгу і вийти на шлях до нового світлого майбутнього.

“Бий їх, і вони втечуть! — заклик Меїра Ланського, надрукований у Нью-Йорку видавництвом “Джонатан Девід”. Кого треба бити, Ланський не уточнює, але закликає до терору і геноциду: “Євреї, чого притихли, наче дурні вівці, дозволяєте знищувати себе, обкрадати, вбивати ваших синів й гвалтувати дочок?.. Сором вам! Треба підніматися на боротьбу. Ви такі ж люди, як і інші. Євреї може воювати! Я навчу вас, як це робиться. У нас немає зброї, та це нічого. Є дрючки й каміння. Якщо доведеться померти, помри з честю! Перестаньте боятися, дійте поодиноці й групами, не чекаючи наказу й не дослухаючись докорів сумління. Наша справа свята! Дайте їм добре, бийте їх, і вони втечуть! Якщо судилося вмерти, помри в бою. Твої близькі, рідні, кохані чекають захисту і подвигу”.

Як казав мій добрий приятель Едуард Давидович Ходос, “навчайтесь у євреїв!”.

Мене часто запитують: ви пишете про негативні сторони життя, отримали вже стійке визнання антисеміта, але що ви пропонуєте конкретно для того, щоб змінити ситуацію?

Що більше я замислююся над такими питаннями, то частіше доходжу висновку, що в ситуації, яка склалася, нам не слід звинувачувати ні сіоністів, ані гендлярсько-лихварську і компрадорську еліту, що захопила владу. Надзвичайно легко шукати ворога й причини всіх своїх негараздів зовні, в комусь іншому, і дуже важко визнати, що в людини немає більшого ворога, ніж вона сама. Що жодні сіоністи чи іудеї, масони чи фарисеї не змогли б ні обманути, ні споїти, ні спокусити того, хто має бійцівські якості, може керувати собою і хоче розібратися в тому, що насправді відбувається з нашою країною, з нашим народом.

Якщо нас споюють?

А ви не пийте. Не паліть. Не обирайте іноземців і євреїв у депутати. Не кладіть гроші в їхні банки. Не сповідуйте їхню релігію і не вступайте в їхні секти. Не дивіться їхніх програм телебачення, не купуйте газет і не слухайте їхнє радіо. Відновлюйте зв'язок із богами, яким молилися наші прашури. Виховуйте своїх дітей в любові. Оберігайте їх від негативного впливу демонічної цивілізації.

Якщо іудеоліберали кричатимуть, що ви розпалюєте міжнаціональну ворожнечу, покажіть їм основний документ, який з викликом друкується й сьогодні для нас. Ось настанови іудеям, які дає їм їхній Бог:

“Не вступай в союз с жителями той земли, чтобы, когда они будут блудодействовать вслед богов своих и приносят жертвы богам своим, не пригласили бы и тебя, и ты не вкусил бы жертвы их; и не бери из дочерей их жен сынам своим [и дочерей твоих не давай в замужество за сыновей их], дабы дочери их, блудодействуя вслед богов своих, не ввели и сынов твоих в блуждение вслед богов своих”. (“Ветхий Завет”, Исход, 34: 15–15).

Німецький філософ Гегель зазначав, що кожен народ достойний свого уряду. Щоб не було сумнівів у цьому, досить згадати, як обирали депутатів останнього скликання і скількох обрано з тих, які цинічно пограбували наше майно, зруйнували наші заводи і фабрики, розікрали й фактично зруйнували армію, позбавили країну ядерної зброї. Один із відомих генералів розповідав мені, що Україна фактично не мала можливостей залишитися ядерною державою. А чому Білорусія, чому Президент Лукашенко має ядерну зброю? На це запитання генерал відповіді не дав. Як немає відповіді й на питання, чому Ізраїль володіє ядерною зброєю і вважається третьою за ядерним потенціалом державою у світі.

Тож давайте разом думати і діяти. Наступ іудеофарисейської (демонічної) цивілізації триває. Весь світ бореться проти цієї чуми нашого часу. Хто обплутав Україну мережами інформаційної дезінформації, хто проповідує сексуальну розпусту і насильство, як відбувається культурна революція у світі та в Україні і хто є її адептами — про це розповідається у пропонованій книжці.

Я не раджу читати її тим, кого влаштовує ситуація, що склалася в Україні за роки “незалежності”.

СВІТОВІ ПРОЦЕСИ І УКРАЇНА

*... Раптом спогадали про Україну.
Глянули — руками розвели:
— Хто ж це нам побив горшки і спини,
Хто ж це нашу хату розвалив?
І шукають лютими очима
Ворогів нових за три межі.
А тим часом треті за плечима
Ділять між собою бариші.*

Борис Олійник.
“Треті”

Наступ іудеофарисейської цивілізації

Чи є відповідь на питання, що первинне для людини — духовне чи матеріальне (речовинне)? Або іншими словами: хто у кого на службі — розум на службі в матерії чи матерія на службі в розуму? Однозначної відповіді немає, оскільки тільки кожна окрема людина може обрати, що для неї є первинним. Ця властивість знаходиться в її душі, там де воля і свідомість. Відповідно до рівня своєї свідомості людська істота приймає рішення надати перевагу матерії над розумом чи розуму над матерією. Матеріальне, як відомо, складається з вібрацій глухих і повільних. Воно обмежене в часі й просторі, призводить до страждання, хвороб, старості й смерті. Але завдяки нашому вільному вибору ми маємо змогу надати перевагу не матеріальному, а духовному, і як наслідок — матерія буде на службі в розуму. Лише тоді ми пізнаємо радість, здоров'я, молодість і вічність.

Загальновизнано й загальновідомо, що у світі, відбувалася, відбувається й відбуватиметься боротьба за території, за переділ сфер впливу, за сировинні джерела, ринки збуту й за світове панування. Нині домінуючою історико-соціальною категорією стає концепція цивілізації, оскільки в сучасній науці, зокрема в геополітиці, глобальні критерії стають панівними, і саме завдяки цьому здійснюється перехід від націй, народів і держав до міжнаціональних структур і процесів. Є безліч визначень і характеристик цивілізацій, а також множина критеріїв для поділу світу на цивілізації. Для

тих, хто бажає глибше вивчати цю проблему, можна порекомендувати працю російського історика, біолога і соціолога М. Данилевського “Росія і Європа”, дослідження німецького філософа О. Шпенглера “Сутінки Європи”, фундаментальну 12-томну працю англійського історика А. Тойнбі “Дослідження історії”, в яких детально розглядаються різні аспекти цивілізаційного підходу до історичного розвитку.

За культурно-світоглядним критерієм виділяють три типи цивілізації:

Індоевропейська, або ведична (арійська). Виходить з того, що людина — це вічна жива істота і не має початку й кінця свого буття. Вона повинна жити у злагоді з Богами, Космосом, Природою, суспільством як складова єдиного живого і розумного організму — Всесвіту, в гармонії зі своїм тілом і совістю. Моральність, потреба жити в любові й гармонії з Богами й з усіма іншими живими істотами є не елементом, а системоутворювальною віссю індоевропейської цивілізації. Уособлення цієї цивілізації — Схід, Білорусія, Росія і Україна.

Китайсько-ламаїстська. Виключає багатоваріантність системи цінностей, певною мірою уніфікує їх і вирізняється культивуванням аскетизму та біологічного раціоналізму. Особистісні стосунки з Богами значною мірою підміняються прикладним містицизмом, маніпулюванням тонкими енергіями матеріального світу. За глибшого вивчення давніх Ведичних текстів можна переконатися, що китайсько-ламаїстський тип фактично є конкретним шаром багаторівневої індоевропейської цивілізації, прийнятим народами Сходу як єдино правильний всього дві з половиною тисячі років тому, після приходу Всевишнього — Будди.

Іудеофарисейська. Демонічна цивілізація, яка виходить з того, що людина — Цар природи. Головна настанова цієї цивілізації — оволодіння світом. Всесвіт повинен слугувати їй. Індивідуалізм, егоїзм, нажива, свобода особистості, культ сили і власності — панівна система її цінностей. Вона йде шляхом підкорення Природи, владарювання над нею, шляхом науково-технічного прогресу, що руйнує середовище проживання, а отже — фізіологію і психологію людини.

Кожна з названих цивілізацій обрала свій магістральний шлях розвитку й за тисячоліття сформувала особливу, властиву тільки їй етнопсихологію мільйонів людей.

Уважний погляд на життя в Україні дає підставу для твердження, що впродовж багатьох тисячоліть тут сформувалася індоевропейська

цивілізація, високі духовно-моральні цінності якої закорінені у християнській етиці та добролюбності, працьовитості й доброчесності, взаємодопомозі та общинному самоуправлінні, в тій структурі буття, де духовні мотиви життя переважали над матеріальними, де метою життя були не речі, не боротьба за володіння ними, не споживання, а вдосконалення й перетворення душі. Саме ці духовні форми існування пронизують усе історичне буття українського народу, України і є підвалинами самобутньої української цивілізації.

Упродовж останніх трьох століть спостерігався потужний наступ іудеофарисейської (демонічної) цивілізації. Її агресивність з особливою силою виявилася на межі ХХ— ХХІ ст. Йдеться про горезвісну “Прометееву волю”, що не звикла до справжніх перепон — чи то природа, культура, чи навіть майбутнє. Всі суспільні науки іудеофарисейської (демонічної) цивілізації спрямовані на підпорядкування історичного процесу непорушним закономірностям, намаганням зробити його керованим. Уперше про це заявили діячі Французької революції, які задумали побудувати “новий світ”. ХХ ст. за багатьма показниками можна оцінити як небувале свято “Прометеевої волі” новоєвропейської людини, яка висунула програму тотального оволодіння світом.

Нині уособленням іудеофарисейської (демонічної) цивілізації є США, Ізраїль, Західна Європа. І зрозуміла їхня осатаніла злість стосовно тих, хто, володіючи досконалыми ведичними знаннями, прагне до Всевишнього, не хоче єднатися з сатаною, не хоче бути нещасним. Експансія іудеофарисейської (демонічної) цивілізації здійснюється за підтримки лихварського, світового фінансового капіталу — фінансового інтернаціоналу, державних спецслужб, дипломатичних структур і масонства. Прикриваючись боротьбою за демократію, права людини і “загальнолюдські цінності” (цінності фарисейського іудаїзму), демонічна цивілізація вдерлася в Україну.

Безумовно, ідеологи сіонізму, визнаного свого часу Організацією Об'єднаних Націй однією з форм фашизму, добре розуміють, що шляхом науково-технічного прогресу людство ніколи не задовольнить свої потреби. Але їм байдуже до всього людства. Головна їхня турбота — добробут “богообраного народу”. Сьогодні усьому світу відомо, що відносний добробут країн “золотого мільярда” забезпечується безжалісною експлуатацією і зубожінням решти країн. А експлуатація громадян цих “найрозвиненіших” країн, втягнутих у нестримну гонитву за задоволення протиприродних потреб, набуває форми технологічного геноциду.

На шляху іудеофарисейської (демонічної) цивілізації виникли дві кардинальні перепони. Перша пов'язана з обмеженням прогресу, що постає як конфлікт між технікою і природою. Друга перепона — сумнів щодо керованості історичним процесом, щодо передбачуваності майбутнього (це підтвердив розпад СРСР).

З огляду на такі перепони можливі дві стратегії: або відмовитися від претензій оволодіння світом, або скоригувати свої плани. Проте іудеофарисейська цивілізація після перемоги над комунізмом продовжує наступ, намагаючись оволодіти світом, не коригує своїх планів.

Зникнення народів і націй

Племена і народи зникають з лиця землі. Постає запитання: відбувається це внаслідок природного, історичного процесу, коли народи вмирають природною смертю, переживши свій час і місію, чи ця смерть є вимушеною, коли народи у такий спосіб висловлюють свій протест проти їх колонізації?

Чимало написано про знищення племен, які населяли Америку, в ім'я культури і прогресу європейської цивілізації. На жаль (і це велика ганьба історії), цей процес відбувається й сьогодні, коли іудеофарисейська цивілізація твердить про “демократичні реформи”, “загальнолюдські цінності”, “права людини”, про захист цих прав, а насправді несе народам геноцид і депопуляцію. Ми повинні констатувати не лише важку й скорботну зрадницьку правду, яку можна підтвердити численними фактами, а й нечувану жорстокість, з якою відбувається процес знищення народів і націй.

Я не веду мову про фізичне знищення народів, що населяють Палестину. Йдеться про колонізацію країн колишнього Радянського Союзу, зокрема України. Різноманітні “правозахисники” можуть зауважити нам, що народи не вбивають фізично, а лише змінюють їхні особливості, традиції і культуру традиціями і культурою іншої, сильнішої чи більш розвиненої цивілізації. Якщо навіть припустити, що духовне завоювання відбувається мирним шляхом (чого насправді ніколи не буває) і що все населення залишається живим, то чи думають вожді тих “цивілізацій” чи окремих народів про суттєві зміни, що відбуваються в нації, яку колонізують, і методи які при цьому застосовують?

Яка повільна смертельна отрута має вливатися у кров і плоть нації, яка перманентна деморалізація повинна відбуватися,